

at den Omsorg, Jernbanen skulde drage for at undgaa Skade, skulde være opfyldt, naar Jernbanen havde opfyldt de af Ministeriet foreskrevne Forskrifter til Forebyggelse af Brandfare.

Dette Lovforslag mødte imidlertid afgjort Modstand i Landstinget, og i den følgende Samling blev der fremsat et nyt Lovforslag, i hvilket Reglerne blev noget modificeret, saaledes at man fritog Jernbanen for at erstatte Bygninger, som kunde være Genstand for Forsikring, medens man derimod fastholdt Jernbanens Erstatningspligt overfor andre Værdigenstande. Da det viste sig, at ogsaa dette Lovforslag mødte en uovervindelig Modstand i Landstinget, blev Sagen overdraget til nærmere Overvejelse og Undersøgelse i en Kommission, bestaaende af Departementschef Nordlien, Formand for Arbejderforsikrings-Raadet Gustav Philipsen og Kammerherre, Jernbanekommissarius Lerche. Disse tre Herrer har underkastet Spørgsmaalet en indgaaende Drøftelse og afgav Betænkning den 30. Oktober 1917, ledsaget af et Udkast til et Lovforslag. Medens de tre Herrer ingenlunde er enige i selve Betragtningen af Spørgsmaalet, er de dog enedes om Fremstillingen af et Lovforslag. Jeg skal tillade mig at henvise til denne Kommissions Betænkning, som i sin Tid er tilstillet Rigsdagen. Forsaavidt ærede Medlemmer ikke er i Besiddelse af den, vil den fremdeles kunne faas paa Rigsdagens Bureau.

Efter at det saaledes udarbejdede Forslag til Lov om nye Regler er blevet behandlet dels af Statsbanerne, dels af Repræsentanter for Privatbanerne og dels i selve Ministeriet, skal jeg herved have den Ære at fremsætte et Lovforslag, som i alt væsentligt er overensstemmende med Kommissionens Forslag. Men det laa nær, da man nu vilde underkaste Spørgsmaalet en saadan indgaaende Undersøgelse, samtidig at drøfte Spørgsmaalet om Erstatning for personlig Skade ved Jernbanekørsel. Thi ogsaa paa dette Omraade har Loven af 1898 den Fejl, at det Erstatningsansvar, som paalægges Jernbanerne, er fuldstændig ubegrænset, og det turde dog være stemmende med Rimelighed, at man ikke kan blive udsat for at yde Erstatning i et hvilket som helst Omfang.

Under Behandlingen af Jernbaneulykken ved Bramminge, hvor der blev nedsat en Kommission i dette Øjemed, blev der indvundet en Række ganske betydningsfulde Erfaringer, som til Dels ligger til Grund for det, som Kommissionen har foreslaaet, og Kommissionens Forslag gaar bl. a. ud paa at begrænse den Skadeserstatning, som kan tildeles nogen enkelt Person eller hans efterladte i Tilfælde af en Jernbaneulykke. Med Hensyn til Erstatning for Brandskade er der ogsaa der søgt tilvejebragt en vis Begrænsning, idet man siger som saa, at medens det maaske kan være rigtigt, at Jernbanerne altid skal erstatte den Brandskade, som opstaar ved Gnister fra Lokomotivet, naar de Ejendele, som brænder, var til Stede paa det paagældende Sted, før Jernbanen blev bygget, vil det være urimeligt, om man, uden at Jernbanen er i Stand til at hindre det, efter Jernbanens Anlæg skal kunne opføre det ene kostbare Anlæg efter det andet i saa nær Forbindelse med Jernbanen, at Brand kan opstaa, og Jernbanen derved blive erstatningspligtig. Begrænsningen gaar da ud paa at fritage Jernbanen for Ansvar, saafremt de skadelidte Genstande er anbragte paa deres nuværende Plads efter Banens Anlæg og ikke saavel med Hensyn til Brandfarlighed som Værdi træder i Stedet for tilsvarende Genstande, der var anbragte paa det paagældende Sted før Banens Anlæg.

Men i Forbindelse med denne Sag vil det være nødvendigt tillige at modernisere de Forholdsregler, som kan tages mod Brandfare fra Jernbaneselskabernes Side, og Kommissionen har ogsaa udarbejdet et hertil sigtende Lovforslag, som jeg herved fremsætter i omtrent uændret Skikkelse, og som benævnes: *Forslag til Lov om Foranstaltninger mod Brandfare ved Jernbanedrift*. Disse to Lovforslag skal jeg tillade mig at anbefale den høje Rigsdag at behandle velvilligt.

Dernæst vil jeg fremsætte *Forslag til Lov om Benyttelse af Luftfartøjer*. Der er allerede nu iværksat en Række Undersøgelser af, hvilke Lovregler der bør udstedes i Anledning af den paabegyndte og efterhaanden stærkt tiltagende Lufttrafik. Fra alle Sider er man enig om, at der maa udkræves dels Regler for, hvorledes